

INGEZONDEN

Scholenbeurs in de RAI

door Bauke Schoppen

Nadat vorig jaar onze zoals gewoonlijk geheel ad hoc tot stand gekomen aanwezigheid op de scholenbeurs in de RAI een enorm succes bleek te zijn, hebben we ook dit jaar de beurs weer blij verrast met onze aanwezigheid.

Ondanks het feit dat onze stand 2x zo groot was als vorig jaar, bleek ook nu weer dat de ruimte als gevolg van onze enorme uitstraling eigenlijk te klein was om de enorme toevloed van belangstellenden te herbergen. Dankzij de enorme inzet van vele collega's en met hulp van enkele zeer goed functionerende GI voorlichtsters zijn we er toch in geslaagd om ook deze 2 zeer hectische dagen tot een goed einde te brengen.

Zo'n 10.000 weetgrage basisschool leerlingen werden letterlijk met busladingen tegelijk als hordes sprinkhanen uitgestort in het RAI complex. Daar ontstond een ware run op folders, boekjes en allerlei andere hebbedingetjes.

Zeer in trek waren onze naamkaartjes met een Harry Potter look-alike waarop vermeld onze fantastische nieuwe Web-site's gemaakt door onze zeer professionele MM leerlingen. Na 2 dagen bikkelen, duizende folders, honderden gesprekken, broodjes, fris, zere voeten, weinig rust en veel plezier konden we dan eindelijk, op vrijdagavond laat opruimen, de beursorganisatie in opperste verrukking- en collega scholen groen van jaloezie achterlatend.

Voorwaar een geslaagd evenement dat m.i. navolging verdient. En gezien het feit dat er

ook steeds meer v.o. Leerlingen de beurs bezoeken is het misschien geen gek idee om ook het MBO te laten deelnemen in een gezamenlijke presentatie van het gehele instituut. We zijn toch immers één instituut. Op dus naar volgend jaar en , met een goede voorbereiding.....alhoewel op onze ad-hoc afdeling?????

Groeten VMBO. ■

PERSONEELSVENIGING

Stukje over de PersVer voor GLAS

door Marcel de Jong

Op 27 juni 2002 staat in onze jaarplanning de personeelsdag gepland. Nu blijft het natuurlijk altijd moeilijk om op zo'n dag een invulling te geven die voor een ieder wat is.

En nu denken wij, als PersoneelsVereniging, het gevonden te hebben.

Het idee is om naar Texel te gaan. Een eiland met de onbegrensde mogelijkheden. Een eiland voor wie wil vissen, een eiland voor wie wil stadten, een eiland voor wie van sportief houdt, een eiland voor wie van musea houdt, . . .

Kortom een eiland voor iedereen van het GLA.

Het allermoeilijkste blijft natuurlijk om iedereen mee te krijgen. We kunnen gewoon afspreken dat we vanaf de Contactweg vertrekken om half negen met de bus. En als je dan aan de PersoneelsVereniging hebt doorgegeven wat je wil doen dan zorgen wij dat het voor je geregeld is.

Dat is veel werk voor ons drieën (Thea van 't Loo, Fred Wolleswinkel en Marcel de Jong). Graag zo snel mogelijk inleveren!!!

Lid worden van de club is heel simpel. Een belletje naar personeelszaken is voldoende. Het zou ook fijn zijn als er wat versterking bij de club komt. ■

(in memoriam) Bea de Jong

Bea de Jong is niet meer. Bea was vanaf 1980 verbonden aan het Grafisch Lyceum Amsterdam, eerst als kantine medewerkster en later als conciërge op onze locatie Contactweg. De laatste tijd worstelde Bea met haar gezondheid, maar zij was vast besloten de draad weer op te pakken. Op 21 december 2001 overleed Bea plotseling aan een hartaanval en een hersenbloeding. Bea, een markante persoonlijkheid, was geliefd als collega en mens. We missen haar. ■

Collega's en medewerkers GLA

REPORTAGE

Lugano -----> Rotterdam

door Mario Barlag

Van de zomer was ik op vakantie in Italië. Op een dag ik zat samen met mijn vrouw aan het strandje van het meer van Lugano. Het was erg warm in de zon. Na een tijdje zei mijn vrouw: "Ik ga even in de schaduw zitten" Gggggttttt ging de strandstoel over de steentjes van het strand naar achteren toe. Ik deed zelden verder. Na een halfuurtje hoorde ik weer "gggggggttttt" mijn kant op en zonder te kijken zeg ik: "Zo ben je daar weer" Ja, zegt een mannenstem en we zijn vanmorgen vroeg aangekomen. ??? Een voor mij toen nog onbekende had plaats naast mij genomen. Hij was Piet en kwam uit Rotterdam hij had 6 kinderen en naast deze hobby was hij ook nog naaimachinemoniteur en blah... blah... blah...

Na een half uur ongevraagde informatie kwam de vraag naar mij "Wat doe jij?" Ik vertelde dat ik docent was op een Grafisch Lyceum. "Zooo" zei Piet maar in zijn antwoord hoorde ik, dat Piet niet wist wat een Grafisch Lyceum nou precies was. En met een tweede vraag hoopte hij daar achter te komen. "En waar geef je dan les in?". Ik zei: "In grafische technieken" Het antwoord van Piet was: "Zoooo Zoooo" Ik merkte aan de uitspraak van deze tekst dat Piet niet veel wijzer was geworden. Piet was het type van meer nieuwsgierig dan interessant en hij kwam met de volgende vraag: "Wat houdt dat nu allemaal precies in?" Nou Piet

Een Grafisch Lyceum is een school waar leer-

lingen worden opgeleid voor bijna alle beroepen die in de grafische en aanverwante bedrijven voorkomen.

De opleiding "Grafische Technieken" houdt in dat we leerlingen opleiden voor de technische beroepen in de grafische industrie. Om te beginnen....

De technische beroepen die te maken met alles wat er vóór het drukken aanwezig moet zijn om te kunnen drukken bijvoorbeeld "Tekstverwerking", "Beeldverwerking".

Onze leerlingen leren op een computer dit zo te maken, dat dit gedrukt kan gaan worden.

Dan komen we bij de volgende groep "De Drukkers" (zeefdruk en offset). Deze leren hoe zij drukpersen moeten instellen, bedienen en deze machines kunnen beheersen om er alle soorten drukwerk op te kunnen vervaardigen. Als iets gedrukt is moet er altijd nog een nabewerking komen.

Dat kan zijn "Schoonsnijden", "Vouwen", "Nietsen", "Brochures maken" etc...Dit is onze derde groep leerlingen "De Nabewerkers". Het is allemaal leuk werk. Er is veel werk. En er is een groot te kort aan vakmensen.

De opleiding is BOL niveau 2 (2 jaar) "BASISOPLEIDING" en kan verlengd worden met een 1 jaar naar Niveau 3 "BEROEPSOPLEIDING"

Alle leerlingen starten het eerste halfjaar met een invulling van de technische vakken in een

vervolg op pagina 4

De onderwijsvernieuwing:

Waarom onderwijsvernieuwing

Martin: Vanuit VMBO perspectief was onderwijsvernieuwing een logische stap: we hebben een strategische beslissing genomen om de opleiding te moderniseren (qua inhoud, qua didactiek en qua opbouw). Toen de term onderwijsvernieuwing in het MBO viel, had het VMBO-team een duidelijk beeld dat zij bij deze vernieuwing moest aanhaken.

Rosmerta: Zolang ik op het GLA werk voel ik me er thuis. Toch hoor en voel ik om me heen

onrust, onvrede en onduidelijkheid. Hoe kan dit terwijl op het GLA mensen werken die enorm energiek, krachtig en vakbekwaam zijn. De energie van docenten wordt te vaak niet voor het onderwijs gebruikt maar voor allerlei randvoorwaarden om sowieso onderwijs te kunnen geven. Dit zou ik met de onderwijsvernieuwing willen verbeteren. Verder staat onderwijs centraal. In het multimedia team waar we al 2,5 jaar projectonderwijs van leerjaar 1 t/m leerjaar 4 geven zijn wij verantwoordelijk voor ons eigen onderwijs en onderwijsorganisatie. Deze werkwijze ervaar ik als prettig maar omdat er veel zaken niet centraal geregeld kunnen/mogen worden is de organisatie niet optimaal (wel in kwaliteit maar niet in tijd, ik bedoel er zijn sommige mensen die er hun ziel en zaligheid en veel tijd in stoppen om bepaalde zaken te regelen).

Noem één woord:

Martin: één GLA, Rosmerta: één visie

In één zin:

Martin: richten op de beroepspraktijk

Rosmerta: prettige/ krachtige /plezierige omgeving voor docenten, waar ieders kwaliteit (competentie) van belang is en ten volle

benut kan/mag worden. Rosmerta raakt maar niet uitgesproken en voegt nog toe: als het personeel dat op het GLA werkt het naar hun zin heeft dan krijgen de studenten dat vanzelf ook. Een organisatie waar docenten achterstaan. Juist gebruik maken van de verschillende disciplines binnen de school door samen te werken, in plaats van elkaars concurrent zijn en elkaars studenten afpakken of elkaars vakgebieden overnemen.

Hoe is de organisatie in grove lijnen

Rosmerta: Er is een projectteam van 14 docenten (vier VMBO-docenten, twee docenten MBO-kort en acht docenten MBO lang waarvan er drie van de afdeling MMV, vier van de afdeling GV en één van de afdeling GI/GM). Martin: Verder zijn er twee projectleiders Martin Bouma accent VMBO en aanspreekpunt op de Dintelstraat en ik accent MBO en aanspreekpunt op de Contactweg. Wij krijgen ondersteuning van Karin van Amelsfort vanuit bureau Dekkers.

Rosmerta vult aan: Verder rapporteren wij de voortgang binnen het projectteam in de stuurgroep. In de stuurgroep zitten naast ons alle AD's, Jan de Haas en Ed Walraven. Marinus Dekkers is adviseur van de stuurgroep. Vanuit de stuurgroep worden werkgroepen aangestuurd dit gebeurt door Ed Walraven. De werkgroepen rapporteren ook weer in de stuurgroep in iedere werkgroep zit minimaal één lid van de stuurgroep. De stuurgroep bepaald de richting van het OVP (onderwijsvernieuwing project). De eigenlijke beslissingen op beleid en het veranderen van beleid t.b.v. de onderwijsvernieuwing gebeurt door het MT (Management Team).

Wat is jullie rol of taak

Martin: Mijn rollen als afdelingsdirecteur en projectleider lopen constant door elkaar. Ik stuur het VMBO deel van het projectteam aan, maar ben ook verantwoordelijk voor de implementatie. Ik probeer de hoofdlijnen in de gaten te houden. Daarnaast stimuleer en faciliter ik het projectteam en het VMBO-team om de vernieuwing gestalte te geven. Voorts ondersteun ik Rosmerta. Als projectleiding zijn we samen verantwoordelijk voor de voortgang. We overleggen regelmatig over de voortgang en welke acties er moeten worden ondernomen.

Rosmerta: Ja...wat doe ik?... Procesbewaken? ...Voornamelijk praten met diverse mensen en groepen om af te stemmen en de lijn te bepalen. Om te beluisteren of er problemen zijn en of er draagvlak is. Iedere week heb ik zeker 1 of 2 keer contact met Jan de Haas. Dat is ook merkbaar aan mijn rekening van de mobiele telefoon. Er volgt een korte lach. Na deze korte onderbreking vervolgt ze: Verder begeleid ik iedere dinsdag het projectteam, vooral het MBO 4 gedeelte. We zijn begonnen met de GLA-visie te bepalen, dit was geen gemakkelijke klus. Hieruit is wel gekomen dat we competentiegericht projectonderwijs gaan verzorgen gericht op de beroepspraktijk en dat we gaan werken met de GLA cirkel. Nu zijn we bezig met het schrijven van cirkelboeken, dat zijn de boeken die de regio van het onderwijs voeren. Vanuit de cirkelboeken kunnen opdrachten voor leerlingen geschreven worden en kunnen er ondersteunende lessen en trainingen gegeven worden. Hier gaan de docententeams volgend jaar mee werken (als alles optimaal ingevoerd kan worden). Gedurende de week word ik geraadpleegd en laat ik mij informeren door diverse mensen en werkgroepen die bezig zijn met visie op personeel, huisvesting, roostering, ICT, toetsing,

leerlingbegeleiding, etc.

Ik rapporteer de stand van zaken aan de stuurgroep die eventueel het proces kan sturen. Ik kan nog meer noemen maar dan hebben we nog wel een uurtje nodig.

Hoeveel tijd neemt dit alles in beslag

Martin: Aanvankelijk was ik er alleen dinsdags mee bezig. Maar al snel was ik er andere dagen ook mee bezig. Doordat het werk als projectleider en als afdelingsdirecteur voor mij niet los van elkaar te zien is, ben ik er vrijwel elke dag mee bezig. Op dinsdag moet ik dan ook wel andere dingen doen die anders blijven liggen. Formeel heb ik één dag per week voor de onderwijsvernieuwing. Doordat het werk door elkaar heen loopt, is het voor mij moeilijk te zeggen hoeveel tijd ik apart met onderwijsvernieuwing bezig ben.

Daarbij speelt dat voor het VMBO onderwijsvernieuwing breder is dan alleen een didactische verandering: vakinhouden wijzigen (AV-technieken, multimedia en ICT toepassingen), programmering wijzigt (meer techniek in de onderbouw), er is een nieuwe wet van toepassing op de bovenbouw (examenprogrammering verandert) en er zijn landelijke ontwikkelingen vmbo grafimedia (werkplek-structuur, didactiek techniekvakken). Dit alles moet in verband gebracht worden met de onderwijsvernieuwing.

Rosmerta: Dinsdag de hele dag. Maandagmiddag stuurgroepvergadering 1 keer per maand en soms vaker. Vergaderingen met de werkgroep begeleiding en personeel en organisatie. Veel afstemmen met de manager OIK (onderwijs, innovatie en kwaliteit). Studiedagen voorbereiden en bijwonen. Afstemmen met Karin van bureau Dekkers, Afstemmen met Martin Bouma, afstemmen met de AD's Contactwegen dan staat er nog niets op papier en heb ik nog niets gelezen....en moet ik mijn eigen gedachte nog richten (doe ik ook vaak samen met Jelle aan de keukentafel, hier heeft Jelle bv. de GLA cirkel bedacht) of tijdens het wandelen met Djek).... in een rustige week ben ik er 3 a 4 dagen mee bezig.....

Wat zijn de sterke punten van het GLA in de onderwijsvernieuwing

Martin: we zijn zowel bij het MBO als bij het VMBO bezig met een zoekproces: hoe kunnen we het onderwijs aantrekkelijker maken voor leerlingen en docenten. Maar daarbij wel kwalitatief goed onderwijs. Er zijn wel allerlei modellen, maar deze passen nooit precies op je eigen situatie. Volgens mij werkt het ook niet om een model uit een boekje te nemen en deze op je eigen school toe te passen. Je moet nieuwe ideeën vertalen naar je eigen situatie. En dan werken we met bijna 150 mensen op school. Iedereen moet ook iets van zichzelf in de vernieuwing kunnen leggen. Deze participatie is cruciaal voor veranderingsprocessen. Op het GLA zijn we nogal eigenwijs. Als er 85 onderwijsmodellen bestaan, kiezen wij voor model 86 ook al bestaat deze nog niet. We zijn nu bezig om dit model te ontwerpen. Het is lastig dat we daarin tevens zoveel willen. Aan de andere kant leren we ook van die 85 bestaande modellen. Rosmerta is wat korter in haar antwoord: Onderwijs staat centraal. Aandacht voor de docent en de student. Richten op de beroepspraktijk.

Wat zijn de zwakke punten van het GLA in de onderwijsvernieuwing

Martin: het GLA is een rare school: we hebben zeer sterke punten, maar ook hele zwak-

In gesprek met de projectleiders:

Naam	Martin Bouma
Woonplaats	Almere
Werkzaam op de afdeling	VMBO
Functie	afdelingsdirecteur en projectleider.
Hoe lang werkzaam op GLA	18 jaar

GLA carrière Eerst zeven jaar alleen lesgegeven, toen zeven jaar deels lesgeven en deels coördineren (O&S), vervolgens enkele jaren staftaken naast lesgeven en nu anderhalf jaar directiewerk. Ik heb lesgegeven in wiskunde en natuurkunde bij verschillende opleidingen (VBO, O&S, GRV, GI, GM en MMV). en af en toe gaf ik ook wel eens scheikunde of technologie (PTL en TTL). Voordat ik op het GLA kwam (dat was toen nog de AGS) heb ik één jaar wiskunde gegeven op een LHNO.

Hobbies mountainbiken, schaatsen, lezen

Naam	Rosmerta Goei
Woonplaats	Amsterdam
Werkzaam op de afdeling	MMV
Functie	docente, coördinator en projectleider.
Hoe lang werkzaam op GLA	11,5 jaar

GLA carrière VBO wis- en natuurkunde lessen aan alle leerjaren; De lessen vonden plaats op het Baroniepad in het team exact. O&S (oriënteren en schakelen) schakelklassen richting grafisch vormgeven en grafisch management kwam later ook richting grafisch intermediair bij en daarna richting multimedia vormgeven. Vakken: wiskunde, natuurkunde, scheikunde en technologie. Mentor van de schakelklas richting Contactweg. De mentoren met de coördinator (Martin Bouma) van O&S vormden samen het O&S team. Grafisch vormgeven lessen technologie (theorie en praktijk), wiskunde en natuurkunde. Ik gaf ook hoorcolleges. Samen met Jan de Roos en Cees de Wit hadden we een werkruimte achter de collegezaal. Multimedia vormgeven de eerste jaren: technologie, wiskunde, multimedia introductie en authoring. Verder zat ik in het multimedia ontwikkelteam. In het tweede jaar hadden enkele vakdocenten drie projecten bedacht: "Ikke", "Hunnie" en "Wij". Vakintegratie speelde een grote rol. Ieder jaar deden er meer vakken met de projecten mee. Toen de eerste lichting in het derde jaar op stage ging ben ik ook stage gaan lopen bij een bedrijf. Hier heb ik heel veel van opgestoken. In het vierde jaar heb ik samen met Jan Brinkman externe projecten binnen gehaald en begeleid. Het eerste project was bij de KLM. Werken met externe opdrachtgevers (echte opdrachten) werkt erg stimulerend en motiverend voor zowel de studenten als de docenten) daarna zijn wij zelf opzoek gegaan naar opdrachtgevers.

Hobbies Djek !! Neem ik het liefst overal mee naar toe. Wij (Jelle en ik) proberen elke dag minimaal 1 uur te wandelen meestal in het Amsterdamse Bos. Verder is Djek gek op spelen en achter balletjes aan rennen bv. op het Museumplein waar ook zijn honden vriendjes komen of in het Martin Luther King park (meer bij ons in de buurt). Paardrijden vooral buitenritten in rengalop op het strand en in het Amsterdamse Bos (dan gaat Djek ook mee) zijn favoriet.

ke. Van die zwakke punten hebben we last bij het vernieuwen. Op bepaalde punten hebben we "achterstallig onderhoud".

En dat zit in het onderwijsproces en in de ondersteunende processen.

Een paar voorbeelden:

a) Ons toetsbeleid is tamelijk verouderd. Als GLA hebben we een aantal ontwikkelingen op dit punt gemist de afgelopen 10 jaar. Hier lopen we al jaren tegen aan bij het maken van het PTA en de externe legitimering. Maar we hebben het onderliggende probleem niet opgelost. En nu verwachten we van de onderwijsvernieuwing dat we dat ineens modern gaan aanpakken. Maar het denken van docenten is hier niet op voorbereid. Dan kun je niet ineens verwachten dat zij zo'n nieuw toetsbeleid zomaar kunnen toepassen.

b) Ons administratiesysteem werkt niet optimaal. We zijn er nog steeds niet in geslaagd een goed werkend geautomatiseerd systeem op te zetten voor cijferregistratie en verzuimregistratie. Per opleiding zijn eigen systeem-pjes werkzaam. Het roosterprogramma staat los van de rest. Met de onderwijsvernieuwing krijgen we een fors hogere last van administratievragen. Dus moet er nu driedubbel gewerkt worden om zo'n systeem te realiseren. Rosmerta kort en krachtig: Organisatie en enkele personen binnen de organisatie.

Gaat het lukken?

Martin veert op en antwoord: Ja natuurlijk! Maar wat gaat er lukken? Ik denk dat we beter kunnen praten over onderwijsontwikkeling dan onderwijsvernieuwing. De enorme winst van de huidige activiteiten is dat het ontwikkelingstempo zo hoog ligt. En dat is gezien het achterstallig onderhoud goed. Want we moeten niet de illusie hebben dat zaken die jaren niet goed liepen nu ineens wel goed lopen. Maar er worden nu welk forse verbeteringen zichtbaar op veel terreinen. Een enorme vooruitgang is de samenwerking en afstemming tussen de Dintelstraat en Contactweg. Maar ook tussen het VMBO en het MBO. We zijn in een jaar veel meer één school geworden. Dat is de basis voor nog veel meer verbeteringen de komende jaren. Ik ben er van overtuigd dat we met de juiste zaken bezig zijn en dat we een goede koers volgen. Het tempo waarin de ontwikkelingen zich voltrekken zijn voor veel mensen moeilijk bij te benen. Hier moeten we aandacht voor hebben. Mensen (en groepen) die moeten veranderen hebben een eigen tempo. Dat moet wel passen bij het tempo dat we als GLA aanhouden. Rosmerta: Pilots ja!

Wordt het nou echt anders?

Martin: Zo snel als de inhoud van het grafisch vak de laatste decennia veranderde, zo langzaam veranderde het leraarsvak. De lestijden zijn iets aangepast, maar verder is het vak hetzelfde als toen ik de school binnen liep. Terwijl de leerlingen veranderden, de maatschappij om ons heen veranderde, de wereld digitaal werd en de telefoon ineens iets heel anders werd.

Tot slot Rosmerta: Wat de komende jaren echt gaat veranderen is de rol van de docent en de manier waarop we als docenten samenwerken. Dat is voor velen van ons een hele grote stap. Maar één ding staat voor mij vast: het wordt nooit meer rustig op school.

Uitgesproken raken de twee projectleiders Rosmerta en Martin niet over de verleden jaar ingezette nieuwe koers. Bezeten en vol goede ideeën begeleiden ze het projectteam. Tijdens het afscheid na het interview was nog één opmerking van mijn kant die ik moest plaatsen: bedankt voor het gesprek maar denk om je accu. ■

Leerlingen van Grafische Technieken naar de HEIDELBERG Machinefabrieken

Op 24 en 25 januari 2002 gingen wij met onze leerlingen van de BOL/BBL Grafische Technieken naar de Heidelbergfabrieken in Duitsland. Het was voor de leerlingen een zeer interessante en leerzame excursie, daarnaast hebben zij ook nog veel plezier gehad. Voor de docenten/begeleiders is dit 2 dagen hard werken geweest. ■

Kerstfeest 2001 personeel GLA

door Mario Barlag

Het deed mij veel plezier dat de kantine op de Contactweg de dag na Sinterklaas in een kerstfeest werd gebracht door de kerstfeestcommissie en de medewerkers van systeem-beheer. Twee weken lang was de kantine gezellig versierd met kerstgroen, lichtjes en kerstbomen. Donderdag 20 december werd er nog een aanvulling aan deze sfeer gedaan

met slingers, kleine kerstbomen, buffet, bar en een drive-in discotheek, want vanaf 17.00 uur ging het "Kerstfeest" voor het gehele GLA personeel hier plaatsvinden. Na vele jaren het "Kerstfeestje" op twee locaties gevierd te hebben leek het Jan de Haas wel een goed idee dit toch maar weer eens gezamenlijk te doen.

Hij had goede herinneringen aan het feest dat ook hier in de kantine plaatsvond, toen zes collega's hier hun 12 jarig jubileum vierden. Er werd een "Kerstfeestcommissie" samengesteld en we gingen aan de slag. Versiering, catering, drank, muziek etc... etc... de taken werden verdeeld en op 20 december om 16.00 uur was alles gereed en zag de kantine er prachtig uit. Klaar voor een feest. De drive-in discotheek zet de Kerst CD's in beweging en om 16.45 uur komen de eerste collega's binnen en zij worden ontvangen met een GLA's champagne. De ingehuurde catering heeft er zin in "drankjes", koud en warm buffet" etc... alles is aanwezig.

Vele collega's zijn aanwezig als om 18.00 uur Jan de Haas zijn "woordje" doet. Dan kondigt hij een optreden aan van twee collega's "Mario & Sjef". Jarenlang doen wij met de diploma-uitreiking van de afdeling Grafische Technieken een klein optreden. Nu dachten we misschien is het wel leuk om dit ook eens voor onze collega's te doen. Voor diploma-uitreiking 2002 hebben wij in de planning de "Bruids-act", maar nu dan met het kerstfeest

de try-out. Aan zo'n optreden beleven wij zelf altijd veel plezier en wij hopen dat andere dat ook doen.

Na het optreden was het eten, drinken, dansen en gezellig met elkaar babbelen. Iedereen had er zin in. Gezien de reacties denk ik, dat ik mag stellen dat het een leuke en gezellige kerstviering is geweest. Daarna gingen we huiswaarts met onze picknickkrugzakken. Ik wil nog wel even kwijt, dat Sjef en ik veel leuke reacties hebben gekregen op ons optreden en sommige collega's fluisterden, dat zij

ook wel eens iets willen gaan doen.

Misschien volgend jaar?

Erg leuk vond ik de reactie van Theo ten Blanken op de "Bruids-act": "Mario, ik schrok me rot toen ik jou zag met die dikke buik en ik ben gelijk gaan rekenen, want met de laatste studiedagen in Hotel Haarlem Zuid deelden wij samen het bed". Theo ik kan je geruststellen, want toen ik in het hotel om 22.00 uur mijn jasje naar de onze kamer bracht om vervolgens naar de bar te gaan lag jij al te slapen als een roos. ■

Uitreiking J.J. Hof Award

door Gerard Houthuijzen

Donderdag 8 november 2001 was weer de uitreiking van de J.J. Hof Award. Van onze school was weer een aantal leerlingen genomineerd voor deze prijs (een oorkonde voor alle genomineerden en een bedrag van 750 euro voor de winnaars van elke categorie). Ook dit jaar is het ons weer gelukt om in twee van de vier categorieën de eerste prijs te behalen. In de categorie B1 Middenkaderopleidingen Management, Techniek en/of Intermediair is Alan Wolff van de opleiding Grafisch Management winnaar geworden in zijn categorie. In de categorie B2 middenkaderopleidingen Grafisch Multimedia Vormgever is Alexis Wrona van de opleiding Grafisch Vormgever winnaar geworden in zijn categorie.

Aangezien er drie categorieën waren waarin we mee konden doen (de vierde categorie is voor het HBO), kunnen we vaststellen dat onze leerlingen het weer uitstekend gedaan hebben.

Op de foto staan onze winnaars aan de rechterkant. ■

EVEN VOORSTELLEN

Medewerkers in dienst vanaf 1 mei 2001 tot 1 maart 2002

Naam	Datum in dienst	Functie
M.C. de Baat	27-08-01	leraar
R.P.M. op ten Berg	01-08-01	leraar
E.A.J. Beukers	07-11-01	leraar
C.J. Bieman	06-02-02	leraar
A. Bilker	03-10-01	leraar
K. Brookman	01-08-01	leraar
J.A.J. Ellenbroek	15-05-01	coördinator theater
M.Y. Gortworst	01-09-01	hoofd fin.adm.
M. Hasebos	01-08-01	leraar
E. Verschuieren-ten Have	21-01-02	medewerker planning
J.F. van Heugten	01-08-01	leraar
A. Jager	20-08-01	afdelingsdirecteur
D. Jansen	03-07-01	conciërge
J.M. Kuijpers	01-10-01	leraar
N.G.M. Langeveld	27-08-01	leraar
M.P. Levisson	05-10-01	leraar
M.K. Luijbe	10-09-01	leraar
D. Matena	29-11-01	leraar
M. van der Meer	01-08-01	leraar
E. Reumerman	01-01-02	leraar
R. van Roozendaal	03-09-01	leraar
A.D. van Rijn	11-12-01	coördinator fac. zaken
M.P.F. Sprangers	01-11-01	med. leerlingenadm.
W.K. Terpstra	05-09-01	leraar
R.H.R. Veldkamp	22-10-01	med. leerlingenadm.
A.M. Verleg	17-09-01	hoofd P&O

GLA Wintersportreis 2002

door Piet Pranger

Een goed begin

27 januari j.l. vertrok een groep van 75 enthousiaste (aankomende) wintersporters van onze locatie Contactweg. De groep bestond uit derde jaars studenten van de verschillende MBO opleidingen van onze school en hun begeleiders. Een van de studenten had zich op het vertrek niet zo heel goed voorbereid, want die kon de Contactweg niet vinden. Via een kleine speurtocht per mobiele telefoon wisten wij elkaar vlak voor Utrecht bij een

tankstation te treffen, (een goed begin is.....) waarna de groep compleet was.

Doel van de reis was het Oostenrijkse plaatsje Heiligenblut, dat wij slechts uit de folders kenden. Onze "huisaccommodatie" was n.l. door een andere groep bezet. De nachtelijke reis per dubbeldekker verliep vlot en de meesten van ons slaagden er zowaar in nu en dan een uiltje te knappen.

Door de collega's die ons vooruit waren gereisd werden we op de hoogte gesteld van het feit dat we in een soort kuuroord zouden logeren. Volgens de informatie van ons reisbureau, betrof het een jeugdhotel aan de piste, dus dat moest een flauwe grap zijn. Bij aankomst bleek echter dat de collega's niet overdreven hadden. We mochten slechts op onze sokken naar binnen en het personeel was gekleed in witte "dokterspakken".

Bovendien werd ons te verstaan gegeven dat er in dit etablissement slechts water geschonken werd. Dat hadden we zolang we deze reizen organiseren nog nooit meegemaakt. Zoals bekend kent de vindingrijkheid van de GLA'er geen grenzen, dus we maakten ons over dit probleem niet al teveel zorgen.

Idioten Hügel

Een zevendaagse reis met vijf ski- of boarddagen is organisatorisch een goede formule, prijstechnisch zeer gunstig, maar wel zeer intensief. Het betekent dat na aankomst ieder-

een zich in ski- of snowboardkleding moet hijsen, om zich daarna op de beginnerspiste (in Oostenrijk liefkozend "Idioten Hügel genoemd) te melden voor de eerste lessen. De ervaren wintersporters konden direct naar boven om het gebied te verkennen. De beginners waagden hun eerste pogingen om de edele ski- of snowboardsport onder de knie te krijgen. En dat gaat gepaard met vallen en opstaan, veel inspanning, maar vooral enorm veel plezier. Een prettige bijkomstigheid voor de begeleiders is dat na zo'n inspannende dag de après ski al voor elf uur is afgelopen en je op de kamers hoogstens wat gesnurk hoort.

Muts van de dag

De tweede dag gingen wij, aangemoedigd door de snelle vorderingen en vertrouwend op het oordeel van de gevorderden, met de skiërs naar boven. De pistes daar waren te vergelijken met de beginnerspiste, maar dan vier keer zo lang. Boven aangekomen bleek dat echter een niet geheel juiste inschatting. De trekklift ging vier keer zo snel en was veel steiler dan het liftje beneden. Toen ik uiteindelijk als laatste bovenkwam, na sommige studenten vijf keer opgeraapt te hebben en skibrillen, mutsen en stokken te hebben verzameld, waande ik me even in een scène uit een oorlogsfilm. Overal over de piste, die weliswaar vier keer zo lang was, maar ook twee keer zo steil en veel ijziger dan onze Idioten Hügel, lagen onze studenten. Soms boven op elkaar, zodat nauwelijks te zien was welk ledemaat bij welke student hoorde.

Kortom een slagveld. Na de knoop enigszins ontward en iedereen weer op zijn ski's gezet te hebben, konden we een begin maken met wat een gedenkwaardige afdaling zou worden. Onze ietwat onconventionele oplossing bestond eruit de piste dwars over te steken, vervolgens op de rug te gaan liggen, de ski's omklappen en weer opstaan om dit scenario de andere kant op te herhalen. Een techniek die in de analen opgenomen werd als de "je kan mijn rug op schwung"! Josje, een van de studenten, besloot het er op te wagen om toch een echte bocht te maken. Zij kon echter niet besluiten of ze deze naar links of naar rechts uit zou voeren. Tegen de tijd dat ze daar uit was, was haar snelheid opgelopen tot ongeveer 150 km. per uur. Wellicht dat het lifthuisje beneden haar had kunnen afremmen, maar je krijgt als school een

slechte naam als je zo'n dure installatie met de grond gelijk maakt. Ger (skileraar) ging er als een speer achteraan en schreeuwde dat zij zich moest laten vallen. Via deze z.g.n. "textielnoodstop" kwam zij gelukkig bijtijds tot stilstand. Deze enorme schuiver, die menig toeschouwer het hart in de keel deed kloppen, leverde 's avonds echter wel "de muts van de dag" op. Een onderscheiding voor de mooiste val van de dag, die iedere avond uitgereikt werd. Binnenkort zal deze onderscheiding, met foto's van de winnaars, op school te bewonderen zijn.

De snowboarders hadden de achteraf verstandige keuze gemaakt om nog even op de beginnerspiste te blijven oefenen.

Reetsleeën back to the sixties

Bij de après ski troffen wij de plaatselijke fanfare. Deze stoere muzikanten hadden 's middags bij een begrafenis gespeeld en waren, omdat ze de rest van de dag toch vrij hadden, in de kroeg blijven hangen. Een van de in lederhosen geklede toeterears bleek de eigenaar van het gezellige pension, waar een deel van onze groep logeerde. En dat was bepaald geen kuuroord. In de kelder had hij een heuse disco en wij werden van harte uitgenodigd daarvan gebruik te maken. Dit was uiteraard niet aan dovemans oren gericht en dus was het van nu af aan disco troef!

Sommige maffe snowboarders kwamen naar de disco op hun "reetslee". Een plastic bordje, dat op een blik zonder stoffer lijkt. Hiermee gleden ze met een noodgang de piste af, bijna het pension in. Voor Ad was dat echter niet genoeg, want die besloot te gaan "indoor reetsleeën". Van de bovenste verdieping van ons kuuroord, over de trappen de kelder in. Kennelijk was hij als gevorderde boarder nog niet bont en blauw genoeg geraakt.

Wat ons als begeleiding aangenaam verraste was dat, na de noodzakelijke house dreun, de studenten plotseling overschakelden op zesti-gerjaren muziek. Beach Boys, Q65 en de Troggs. Hit van de week "Californian Dreaming" van de Mama's & Papa's. Die nummers konden wij uiteraard uit volle borst meezingen.

Bonte avond

Een fenomeen dat op initiatief van de studenten na afwezigheid van tien jaar weer zijn intrede deed, was de z.g.n. bonte avond. Een groep enthousiastelingen zorgde voor een perfecte organisatie. Het is fantastisch te zien hoe GLA studenten met eenvoudige middelen maar veel creativiteit, in korte tijd een ontbijtzaal omtoveren in een sfeervol theater. Zonder anderen tekort te doen wil ik de lezer enige hoogtepunten niet onthouden.

De "snowboardgnoompjes" die een zware dag uit het leven van een boarder naspeelden, maakten er een schitterende puinhoop van. De licht fascistoïde skileraar Jacco, die zijn groep aan een wel heel bijzondere lesmethode onderwierp was fantastisch. De manier waarop hij Annelies voor een privé-les letterlijk en figuurlijk "apart nam" sprak tot de verbeelding. Iedere gelijkenis met de werkelijkheid berust vanzelfsprekend op toeval. Als begeleiding konden we de act "Vader Abraham en zijn Smurfen" weer van stal halen. Een nieuw lied was snel gemaakt en Ron Hartman kan nog steeds prachtige gezichten op de buiken tekenen. Het was, met hoofd en schouders onder de vuilniszakken, nog net zo benauwd als tien jaar geleden. Wat wel opviel was dat de smurfen behoorlijk dikke koppen hadden gekregen in tien jaar tijd.

Helikopter

Ronald, een van de snowboarders, besloot de laatste dag de drievoudige salto met schroef te proberen. Welnu de salto mislukte, maar de schroef was geweldig. Niet van hemzelf, maar van de helikopter die hem naar het ziekenhuis vloog. Omdat hij lelijk op zijn hoofd was gevallen, wilde de EHBO geen enkel risico nemen. Of hij van de rondvlucht heeft genoten weet ik niet. Wel dat hij 's avonds met de bus mee terug mocht omdat het gelukkig goed afgelopen was. Wanneer een groep zonder al te ernstige beschadigingen weer thuiskomt is voor ons toch altijd een pak van ons hart.

Al met al een fantastische week, waar alle deelnemers met enorm veel plezier op terugkijken. Ik verheug me nu al op de reünie. ■

Agenda diploma uitreiking

17 juni 2002	Multimedia Vormgever
17 juni en 18 juni 2002	Grafisch Vormgever
19 juni 2002	Grafische Technieken BOL en BBL
21 juni 2002	Grafisch Management
21 juni 2002	Grafisch Intermediar
21 juni 2002	VMBO grafische technieken en vormgeven
24 juni 2002	Inspiciënt/Theatertechnicus BBL

Bedankt Agnes!

Agnes den Hartogh, docente Grafisch Vormgever locatie Dintelstraat heeft de eerste twee edities van ons personeelsblad GLAs vormgegeven. Agnes is inmiddels verhuisd naar Groningen en heeft daar een andere werkkring gevonden. We willen Agnes nog hartelijk bedanken voor haar inzet en wensen haar het allerbeste toe. ■
Redactieraad GLAs

Colofon GLAs verschijnt 2 keer per jaar en is voor en door alle medewerkers van het Grafisch Lyceum Amsterdam. **redactie** Mario Barlag, Bauke Schoppen, Ger Boer, Harm Woutes, Jan de Haas, Mattie van Pei **adres** Contactweg 36, 1014 AN Amsterdam **e-mail** m.vanpel@gl.nl **vormgeving** Marjan Peters (N.A.P.) **drukwerk** Huig Printing Zaandam

vervolg van pagina 1

Lugano -----> Rotterdam

carrousel van 4 weken (voorbereiden/ offset/zeefdruk/nabewerken). Na dit halfjaar maken de leerlingen een keus in overleg met de vakdocenten voor hun beroep. Het 2e semester krijgen de leerlingen bij de technische uren alleen nog maar het door hun gekozen vakgebied met de daarbij horende ondersteunende vakken. Het 2e schooljaar gaat de leerling 4 dagen op stage en een dag in de week naar school. Gaat dit allemaal naar wens dan heeft de leerling na deze twee jaar zijn BASISDIPLOMA "Voorbereiden" of "Offsetdrukker" of "Zeefdrukker" of "Nabewerker". Nu kan de leerling beginnen aan zijn BEROEPSDIPLOMA met een duur van 1 jaar.

De BOL is een dagopleiding. School met

stage, maar zij kunnen deze opleiding ook in een deeltijdopleiding volgen. De "BBL-opleiding" hier heb je een werkgever voor nodig, die de leerlingen zelf moeten gaan zoeken. Het verschil in opleiding zit in het eerste jaar de BOL-leerling komt 5 dagen naar school en de BBL leerling werkt 4 dagen en komt 1 dag naar school. "Zoooo" zegt Piet. Wat een leuke opleidingen, maar dat is echt iets voor mijn kinderen. Gek hè, ik heb daar eigenlijk nog nooit veel over gehoord. Jammer, dat Piet in Rotterdam woont, want doordat mijn vrouw in de schaduw ging zitten heeft het Grafisch Lyceum in Rotterdam nu 6 extra leerlingen voor de Grafische Techniek. ■